

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua distinctus

Crombecius, Johannes

Avdomari, 1618

Textvs Vndecimvs. Ascendensque Moyses in montem senioribus ait:
expectate hic donec revertamur ad vos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

TEXTVS VNDECIMVS.

Ascendensque Moyses in montem senioribus ait: ex-
pectate hic, donec revertamur ad vos.

Impedimentis orationis alius modus ponitur.

1. **C**um Moyses ad ascensum montis
pervenisset, eo que esset loco ad quem
Aaron & seniores ex divina dispensatione
admissi fuerant, eos stare iubet, ne ulterius
pergant. Quippe solus ascendere ad montis
cacumen, solus orare, solus cum Deo collo-
qui iuebatur. De qua orantis solitudine, &
diximus supra, & rursus hoc loco Moyses eā
dem doctrinam nobis in memoriam revo-
cat.

Orantis
solitudo.

2. Pulcherrima hic quoque figura Serva-
toris in montem Oliueti ascendentis ad orā-
dum depingitur. Cuius veritas apud evan-
gelistas exponitur. Venit Iesus in villam qua figura
dicitur Gethsemani, & dixit discipulis suis. Sedete salvato-
hic, donec vadam illuc & orem. Erant enim cha-
ris.
rissimi illi fuerunt discipuli; At Petrus, Io-
annes & Iacobus familiares; nihilominus
cum orare voluit, sustinete hic & vigilate me-
cum, ait, avulsitque se ab ijs & progressus pu-
illum procidit in faciem suam orans. Tanti refert
orantem esse solum, ut cor animumque co-
ram Deo liberè possit effundere.

3. Quod

1. Quod senioribus ait Moyses, *Expectate hic*, expedit, vt orationem facturi vsurpemus. Etsi enim Moyses consorcio Aaronis & seniorum in perpetuū carere non posset: nec eorum omnimodam præsentiā ac memoriā deponere: tamen orationis tempore iubentur in radice montis manere & expectare, ne videantur, ne interpellent orantem, ne negotia ad regimen populi pertinentia obtrudant. Idem nobis faciendum, cum ijs rebus, quas etsi omnino deferere non possumus: expectare tamen ad tempus possunt donec facta oratione, ad illas revertamur, sicut & senioribus expectandum fuit, donec Moyses rediret. At qui sunt illi seniores? Primus est corpus nostrum, quod coævū nobis est, ac natum nobiscum: atque illud magna solet laborare sollicitu dine dicens, *Quid manducabimus, aut quid bibemus. aut quo operiemur. Caput meum doleo, caput meum doleo*, quis mihi medelam procurabit? Cui dicendum est, *expecta hic donec revertar ad te*. Curam tuā habeo, magna diei parte; tu ani mæ tuæ ad breve tempus quietem relinque, vt Deo sibi que aliquantulum vacet. Secundus senior est cura officiorum, quæ cuique incumbunt. Illa enim herum sequuntur, & volunt in templum ascendere. *Quid ascendent vxor, liberi, mercatorum rationes, cum omnibus mercibus? amicorum caterua? rota aula ac tribunalis*

*Impedi-
menta
orationis
ad limen
templi
relinquē-
da.*

1.

*Corporis
cura.*

Matt. 6.

31.

Reg. 4.

19.

2.

*Sollicitu-
do officio-
rum.*

tribunalis

bunalia patriæ? Dicendum ergò. *Expectate*
hic, scio, quòd vos prorsus deserere non possù. *Exod. 24*
expectate hic donec revertamur ad vos. Templi li- *14.*
 men caute attingere. *Locus enim iste terra*
sancta est. Vos prophani; *expectate ergò hic*
donec revertamur ad vos. Tertius est non satis
 discretus *Zelus* animarum. *3.*
 Laudandus enim *Zelus* animarum
 fervor eorum, qui animas Deo Creatori res-
 tituere ac conservare conantur. At ided
 omitti nò debet oratio: sit cuique suum tem-
 pus. Et si cùm orandum fuerit recurrant im-
 portuna desideria, conceptus, ac discursus,
 quantumcumque boni; dicendum illis est
expectate hic donec revertamur ad vos. Hæc nãq;
 fucorum instar in alvearium intrant, & mel
 ab apibus paratum inertes exedunt, & orati-
 onis fructum exterminant; cuique ergo &
 studio & orationi locus suus assignari debet.
 Quartus senior curiositas est varia cognoscē-
 di, sive è veteribus libris ac monumētis: sive *4.*
 nova quædam, quæ geruntur diversis in lo- *Curiositas.*
 cis investigandi. Idque prætextu boni finis.
 Item videndi nonnulla, quæ recens accide-
 runt. Desideria quoque proficiendi & ma-
 gna quædam patrandi, parandi quoque domi-
 in adventum amicorum magna & multa.
 Occurrunt & conceptus perpulchri, qui in
 opus luci tradendum opportuni iudicantur.
 Oculi quoque dum oratur non rarò circum-
 spicere, opposita videre, nonnulla diligen-
 tius

3.
 Zelus
 animarum
 indiscretus

4.
 Curiositas

5.
Aviditas
scientia.

tius scrutari prospicere atque intueri appetunt sed his omnibus dicendum erit *expectate donec revertantur ad vos.* est etiam in nobis aviditas sciendi, quæ quidem ex se, non est semper contemnenda; sæpe tamen degenerat in avaritiam spiritualem; quæ helleones quidam scientiarum, gravissime laborant. Nec minus impedit orationis studium, quàm divitiarum sitis, quæ hominem perpetuò reddit inquietum & insatiabilem, omnibus hisce desiderijs & cogitationibus dicto

6.
Amicitia
seculariū

expectate hic donec revertamur ad vos. Denique dictis annumeranda amicitia sæcularium, quibus placere, animum demereri, gratificari desideramus. Et ut intime affectus eorū penetremus, negotia eorum lubenter suscipimus; officijsue eos conciliamus. Sed multo magis parentum gratia, charitas & benevolentia (quæ visco quodam naturæ blandioris, eis animos agglutinat) nos allicit & quidem adeò, ut in illis amplius animus quàm in proprijs corporibus residere videatur quàm huic impedimentis modum non ponit, mirum non est, si oratio eius confusa, abrupta, oppressaque iaceat. Etsi enim ipsi corpore in templo hæreamus; aliò tamen animus abreptus, cum necessarijs ac cõsanguineis imaginariè colloquitur. Non ita faciendum; sed omnino imperandum, nos in Dei sacrarium intrare permittant; mancant que extra limen

ecclē

ecclesie, expectent donec finita oratione ad negotia necessaria revertamur, iuxta adiurationem sponsi in canticis *Adiuvo vos filia Ierusalem per capreas cervosque camporum, ne susciteis, neque evigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit.*

Cat. 2. 7o

TEXTVS DVODECIMVS,

Habetis Aaron & Vr vobiscum si quid natum fuerit questionis referetis ad eos.

De questionibus (qua in hac vita orantibus obesse possunt) ad superiorem referendis, deque earum remedijs.

Prauidet Moyses difficultates quae in sua absentia occurrere possent, ipsaque prospicit ac salutari consilio monet atque hortatur in omnibus ad Aaronem, & eius vicarium seu substitutum recurrant. Idem nobis in oratione, Dei que obsequio perseverare volentibus agere consultissimum est. multae namque quaestiones in nobis ac difficultates suboriuntur, sive cum corpore nostro sive cum conscientiae stimulis, sive cum proximis, Recurrendum est ad Aaronem & ad Vr. Id est ad eos qui praesunt nobis & conscientiarum nostrarum curam gerunt. Superiores vero alij ecclesiastici, & horum quidem

Quaestiones variae

116